

ת"פ 25366/10/21 - מדינת ישראל נגד עומר שלודי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 25366-10-21 מדינת ישראל נ' עומר שלודי

כבוד השופט אברהם רובין	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	
עומר שלודי	מדינת ישראל

גזר דין

1. הכרעת הדין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע שלל עבירות אגב התפרעויות שהתרחשו בשכונת סילוואן בירושלים, במהלכן ידו על כוחות הביטחון ועל אזרחים מטען צינור, בקבוקי תבערה ואבנים. בסיכום כולל של הדברים הורשע הנאשם בשתי עבירות של מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה בצוותא, בעבירה של מעשה טרור של הצתה, בעבירה של מעשה טרור של ניסיון הצתה, בשלוש עבירות של התפרעויות, בשלוש עבירות של ניסיון תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, בעבירה של סיוע להתפרעויות, ובעבירה של פעולה בנשק למטרת טרור. להלן יובאו פרטי האישומים והעבירות בהן הורשע הנאשם.

2. כתב האישום המתוקן כולל 4 אישומים.

על פי האמור במבוא לכתב האישום, העבירות בוצעו בתקופה בה התחוללו בשכונת סילוואן בירושלים (להלן - "השכונה"), עימותים על רקע לאומני נוכח קיומם של בתי יהודים בשכונה ולנוכח הריסת בתים שבוצעה בשכונה. הנאשם נטל חלק בהתפרעויות מתוך כוונה לפגוע ביהודים תושבי השכונה וברכושם, ומתוך כוונה להפר את הסדר ולפגוע בכוחות הביטחון.

האישום הראשון - ביום 9.7.21 התפתחו הפרות סדר בשכונה, אשר כוונו נגד שוטרים ונגד עמודי מצלמות של עיריית ירושלים. בהתפרעויות נטלו חלק עשרות משתתפים ובמהלכה נזרקו לעבר השוטרים, ממספר מוקדים וממרחק של כ-20 מטר, מטען צינור, בקבוקי תבערה, זיקוקים ואבנים. הנאשם השתתף בהתפרעויות יחד עם מהאדי ג'בר אשר עמד לידו וזרק בקבוק תבערה על השוטרים, ויחד עם ס.ס. שיידה אף הוא בקבוק תבערה ואבנים לעבר השוטרים. הנאשם עצמו יידה מספר אבנים לעבר השוטרים ממרחק של 20-25 מטר כשהוא רעול פנים, זאת מתוך מניע לאומני - אידיאולוגי ובמטרה לגרום פחד או בהלה. בגין מעשים אלו הורשע הנאשם על פי הודעתו בעבירות של סיוע להתפרעויות, מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה בצוותא, ומעשה טרור של ניסיון הצתה בצוותא.

האישום השני - ביום 14.7.21, חמישה ימים לאחר האירוע המתואר באישום הראשון, התפתחו שוב הפרות סדר בשכונה נגד כוחות הביטחון. בהתפרעויות השתתפו עשרות מתפרעים אשר השליכו לעבר השוטרים, ממרחק של כ- 20 מטר, ובין היתר מגגות של בתים, בקבוקי תבערה, זיקוקים ואבנים. הנאשם לקח חלק בהתפרעות בכך שיחד עם אחרים יידה מגג של בית מספר חפצים, שטיבם נשמט משום מה מכתב האישום המתוקן, לעבר שוטרים. בהמשך לכך הנאשם ירד מהגג לעבר צומת בכביש סמוך, שם הוא ואחרים חסמו את הצומת באמצעות פלטות עץ, אותן הדליק הנאשם. כל זאת עשו הנאשם ויתר המתפרעים לצורך הפרעה לכוחות הביטחון. בסמוך לאחר מכן הבחינו הנאשם ואחרים כי בכביש סמוך נוסע רכב מיניבוס מאובטח אשר משמש להסעת יהודים הגרים בשכונה. או אז, גמלה בליבם של הנאשם ויתר המתפרעים החלטה ליידות בקבוקי תבערה לעבר המיניבוס, זאת בכוונה להציתו ולפגוע בנוסעים ממניע לאומני - אידיאולוגי ובמטרה לזרוע פחד ובהלה. בהמשך לכך הנאשם וארבעה אחרים החזיקו כל אחד שני בקבוקי תבערה, אותם הם השליכו על המיניבוס בשעה שזה נסע במהירות של 40 קמ"ש לערך. כל בקבוקי התבערה פגעו במיניבוס וחלקם הציתו את חלקו האחורי של המיניבוס, אשר המשיך בנסיעה למרות האש שאחזה בו. לאחר מכן רצו הנאשם וחבריו לעבר הצומת, שם הם המשיכו בהצתת קרשי עץ, ובהתפרעות שכללה יידוי בקבוקי תבערה, זיקוקים ואבנים לעבר השוטרים. בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירות של התפרעות, מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה, מעשה טרור של הצתה, פעולה בנשק למטרת טרור, וניסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות.

האישום הרביעי (האישום השלישי נמחק מכתב האישום המתוקן)-ביום 4.6.21, כחודש לפני האירועים המתוארים בשני האישומים הראשונים, התקיימה ריצת מחאה משכונת שייח ג'ראח לשכונת סילוואן, זאת על רקע הריסת בתים בסילוואן. כאשר הגיעו הרצים לסילוואן התפתחה הפרת סדר סמוך לאוהל מחאה שהוקם בשכונה. הפרת הסדר כוונה נגד כוחות הביטחון והשתתפו בה עשרות מתפרעים אשר השליכו על השוטרים זיקוקים ואבנים. הנאשם נטל חלק בהתפרעות בכך שיידה כחמש אבנים על השוטרים ממרחק של כ-20 מטר, זאת כאשר הוא רעול פנים. בגין מעשה זה הורשע הנאשם בעבירות של התפרעות וניסיון תקיפת שוטרים בנסיבות חמורות.

האישום החמישי - ביום 2.7.21 בשעה 13:00 לערך, לאחר תפילת יום השישי החלה התפרעות סמוך למסגד בשכונה. בהתפרעות השתתפו עשרות צעירים רעולי פנים אשר יידו על כוחות הביטחון זיקוקים ואבנים. הנאשם נטל חלק בהתפרעות בכך שיידה מספר אבנים על שוטרים, ממרחק של כ-20 מטר, כשהוא רעול פנים. בגין מעשה זה הורשע הנאשם בעבירות של התפרעות וניסיון תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות.

3. תסקיר שירות המבחן

הנאשם בן 21, רווק, סיים 11 שנות לימוד. עובר למעצרו עבד הנאשם כשלוש שנים בעבודות גינון. הנסיבות המשפחתיות של הנאשם אינן יוצאות דופן, אם כי יצוין שהמשפחה התמודדה ומתמודדת עם קשיים כלכליים ועם איום מתמשך של פינוי מביתה בשל כך שהוא מוגדר כבית של נפקדים. לנאשם אין עבר פלילי.

בשיחתו עם שירות המבחן הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה עליהם. לדבריו הוא ביצע את המעשים בשל כעס שחש כלפי גורמי האכיפה שפעלו באותה עת להריסת בתים ועסקים של קרובי משפחתו וחבריו. הנאשם שלל קיומן של עמדות אידיאולוגיות או אנטי ממסדיות ברקע מעשיו. שירות המבחן התרשם כי כיום הנאשם מבין יותר את חומרת מעשיו ואת השלכותיהם על הנפגעים ועליו. הנאשם הביע באוזני שירות המבחן חשש מפני מאסר ארוך שייגרז עליו. כמו כן הביע הנאשם שאיפות נורמטיביות לעתיד.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נמצא בתהליך של גיבוש זהותו העצמית, וכי הוא נוטה להיגרר אחרי השפעה סביבתית

שלילית, דבר שיש בו כדי להסביר את הרקע לעבירות שביצע.

לנוכח חומרת העבירות והיקפן לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית. עם זאת, שירות המבחן המליץ כי במסגרת אורך תקופת המאסר שייגזר על הנאשם ייקח בית המשפט בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, את עברו הנקי, ואת החשש שחשיפתו במשך תקופת מאסר ארוכה לאוכלוסייה עבריינית בעלת עמדות אידיאולוגיות קיצוניות תשפיע לרעה על עיצוב דפוסי אישיות של הנאשם.

4. טיעוני המאשימה לעונש

ב"כ המאשימה התמקד בטיעוניו בשני האישומים הראשונים. לטענתו אישומים אלה יוצאי דופן בחומרתם, זאת לנוכח העובדה שבאירוע נושא האישום הראשון הושלך מטען צינור לעבר השוטרים, הגם שאין טענה כי הנאשם היה מעורב בהשלכת מטען הצינור, ושבאירוע נושא האישום השני ביצעו המתפרעים לינץ' - כלשוננו של ב"כ המאשימה - בנוסעי המיניבוס, בכך שיידו על המיניבוס 8 בקבוקי תבערה (יצוין שכעולה מסעיף 5 לאישום השני יודו 10 בקבוקי תבערה), שכולם פגעו בו וחלקם הצית אותו. לטענת ב"כ המאשימה אך כפסע בין מעשי הנאשם ויתר המתפרעים באירוע נושא האישום השני, לבין עבירה של ניסיון רצח. בהמשך לאמור טען ב"כ המאשימה, כי בגין האירוע המתואר באישום הראשון יש לקבוע מתחם ענישה העומד על 30 עד 60 חודשי מאסר, ובגין האירוע המתואר באישום השני יש לקבוע מתחם העומד על 4 עד 8 שנות מאסר, זאת בהתחשב, בין היתר, בעונש שנגזר על שני אחרים שהיו שותפים לביצוע אותן עבירות. לגבי שני האישומים הנותרים טען ב"כ המאשימה, כי יש להעמיד את מתחם העונש ההולם בגין כל אחד מהם על 8 עד 20 חודשי מאסר.

בהתחשב בהודאתו של הנאשם במיוחס לו, ובעברו הנקי, טען ב"כ המאשימה כי יש לגזור על הנאשם עונש של 7 שנות מאסר בצירוף מאסר על תנאי וקנס.

5. טיעוני הנאשם לעונש

בפתח טיעוניו הסתייג ב"כ הנאשם נחרצות מהמונח "לינץ'" בו עשה שימוש ב"כ המאשימה לתיאור האירוע נושא האישום השני. לטענת ב"כ הנאשם השימוש במונח זה חורג מעובדות כתב האישום.

ב"כ הנאשם טען כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכל האישומים.

ב"כ הנאשם התייחס לשני גזרי דין שהוזכרו בטיעוני ב"כ המאשימה, האחד בעניינו של ס.ס. - קטין שהיה מעורב באירוע המתואר באישום הראשון, והשני של מ.ג. - קטין שהיה מעורב באירוע המתואר באישום השני (ת"פ 59026-10-21; ת"פ 5878-12-21). לדבריו מדובר בשני קטינים קרובים לבגירות שהיה להם עבר בטחוני קודם, ולכן אין ללמוד מהעונשים שנגזרו עליהם לעניינו של הנאשם.

ב"כ הנאשם ביקש כי בית המשפט יביא בחשבון כי בכל האירועים המתוארים בכתב האישום לא נגרם נזק גוף למאן דהו. ב"כ הנאשם הפנה לכך שבאישום הראשון אחריותו של הנאשם נקבעה מכוח ביצוע בצוותא, וכי הוא עצמו לא יידה בקבוקי תבערה.

ב"כ הנאשם טען כי מתחמי הענישה להם טען ב"כ המאשימה מופרזים וחורגים מהענישה הנוהגת.

בסיכומם של דברים טען ב"כ הנאשם, כי יש להעמיד את מתחם העונש ההולם בגין כל האישומים יחדיו על 22 עד 48 חודשי מאסר.

ב"כ הנאשם הסכים בטיעונו כי אין מקום למקם את עונשו של הנאשם בחלק התחתון ממש של המתחם, זאת לנוכח התסקיר שאיננו חיובי, ברם לטענתו אין מקום לגזור על הנאשם עונש העולה על 28 חודשי מאסר.

בקשר עם הענישה הנוהגת הפנה ב"כ הנאשם, בין היתר לת"פ (מחוזי י-ם) 7425-03-22 מ"י נ' ראזם ואח' (24.10.22), שם נגזרו על מי שהורשעו בידי בקבוקי תבערה עונשים של 15 עד 50 חודשי מאסר. יצוין כי בינתיים ניתן בבית המשפט העליון פסק דין בערעורים שהוגשו על פסק דין זה, ובפסק דינו החמיר בית המשפט העליון בעונשם של חלק מהמעורבים. בהמשך נתייחס לפסק דינו של בית המשפט העליון.

6. דברי הנאשם

בסיום שמיעת הטיעונים לעונש מסר הנאשם כי הוא מתחרט על מה שעשה, וכי הוא מבקש לשוב לביתו כדי לחיות עם אביו ואמו, להתחתן, ו-"לחיות כמו אחרים", כלשונו.

דין והכרעה

7. מתחם העונש ההולם - אירוע אחד או מספר אירועים

סיווג אירועים כאירוע אחד או כמספר אירועים לצורך קביעת מתחם עונש הולם נעשה על יסוד מבחן "הקשר ההדוק", במסגרתו בוחן בית המשפט האם העבירות בוצעו בסמיכות זמנים זו לזו וכחלק מתכנית עבריינית אחת (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)). על פי הפסיקה המונח "אירוע אחד" רחב דיו כדי לכלול גם מספר פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן, ואשר כללו מעשים שונים כלפי קורבנות שונים, במקומות שונים (ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.14)). בעניין דנא העבירות המתוארות באישומים השונים דומות במהותן - השתתפות בהתפרעויות במסגרתן המתפרעים יידו על כוחות הביטחון בקבוקי תבערה וחפצים מסוכנים אחרים. כל האירועים התרחשו באותה זירה גיאוגרפית, ובחלון זמנים מצומצם יחסית של כחודש. העבירות כוונו רובן ככולן נגד כוחות הביטחון. הרקע והמניע לעבירות דומה בכל המקרים. על כך אנו למדים מהמבוא לכתב האישום, אשר מתאר כי הנאשם ביצע את כל העבירות נוכח קיומם של בתי יהודים בסילוואן ונוכח הריסות בתים בשכונה, זאת בכוונה לפגוע ביהודים תושבי השכונה ובכוחות הביטחון. לפיכך סבורני כי נכון לראות את כל העבירות כ"אירוע אחד" שבוצע מכוח תכנית עבריינית אחת, המתוארת במבוא לכתב האישום. עם זאת יודגש, כי בקביעת המתחם תובא כמובן בחשבון העובדה שהנאשם ביצע מגוון עבירות בארבע הזדמנויות שונות.

8. מתחם העונש ההולם - הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

בע"פ 8114/22 מ"י נ' ראזם (30.1.23), נדון עניינם של מספר נאשמים שהורשעו במגוון עבירות הדומות ברובן לאלו בהן הורשע הנאשם שלפניי, זאת לאחר שהם השתתפו בהתפרעויות המוניות ואלימות שכוונו נגד כוחות הביטחון בשכונת עיסאויה בירושלים, במסגרתן יידו מתפרעים על כוחות הביטחון בקבוקי תבערה, זיקוקים ואבנים. הגם שעניין ראזם חמור בנסיבותיו מהמקרה שלפניי, בין היתר משום שרוב הנאשמים שם הורשעו גם בעבירה של חברות פעילה בארגון טרור, הרי שדברים שנכתבו שם בקשר עם חומרתן של עבירות התפרעות המוניות במסגרתן מיידים מתפרעים בקבוקי תבערה על כוחות הביטחון, יפים לענייננו:

"לא פעם, עמד בית משפט זה על חומרתן של עבירות אלימות הנעשות במסגרת התפרעות המונית ובייחוד כשהעבירות נעשות מתוך מניע לאומני (ע"פ 4585/22 מדינת ישראל נ' ערדא, פסקה 14 (25.7.2022)). מלבד הסכנה המוחשית בהתפרעות אלימה, מעשה זה אף זורה אימה וחרדה בציבור ומערער את יסודות שלטון החוק וגורמי האכיפה, בכך שהפורעים מלבים במו ידיהם את בעירת האלימות ומקשים על כוחות הביטחון להשיב את הסדר האזרחי והציבורי על כנו (ע"פ 2313/22 סרור נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (7.11.2022))."

על אותה הדרך, השלכת בקבוקי תבערה, יידוי אבנים וירי זיקוקים לעבר כוחות הביטחון במסגרת התפרעות, מהוות פעולות אשר עלולות להסב פגיעה מוחשית ברכוש בגוף ואף בחיי אדם (ע"פ 9821/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (30.11.2017)). בעובדה שלמרבית המזל לא נגרם נזק של ממש לחייהם של השוטרים, אין כדי להקהות את חומרת מעשי המשיבים כנטען (ע"פ 6245/22 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 13 (8.11.2022); ע"פ 2337/13 קואסמה נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (16.9.2013)). לו היה נגרם נזק נוסף - יש לשער כי היו מיוחסות להם עבירות חמורות עוד יותר. בעבירות אלו, נדרשת מדיניות ענישה מחמירה אשר תשקף את חומרתן, תבטא סלידה חברתית מביצוען ותסייע במיגור מעשי אלימות אלו בכלל, ובפרט אלו המופנים כלפי כוחות הביטחון (ע"פ 901/22 מדינת ישראל נ' אסווד, פסקה 10 (24.2.2022))."
(עניין ראזם בפסקה 17 לפסק הדין).

דומה כי הדברים מדברים בעד עצמם. עם זאת נציין בנוסף, כי בעניין ראזם גם הודגשה החומרה היתירה שנודעת לעבירות אשר באות בגדרה של הגדרת "מעשה טרור" אשר בחוק המאבק בטרור, התשע"ו - 2016. לגבי עבירות כאלו קובע חוק המאבק בטרור כפל עונש עד לתקרה של 25 שנות מאסר, דבר המחייב את העלאת רף הענישה (פסקה 21 לפסק הדין, וראו גם - ע"פ 1466/20 מדינת ישראל נ' פלוני (22.7.20)).

9. מתחם העונש ההולם - הענישה הנוהגת

בעניין ראזם התקבל ערעור המדינה על קולת העונשים שנגזרו על הנאשמים שם, ובסופו של דבר גזר עליהם בית המשפט העליון עונשים של 54 עד 62 חודשי מאסר, למעט שני נאשמים, שהורשעו באישום אחד, עליהם נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל. כאמור לעיל, הנסיבות בעניין ראזם חמורות בהיבט מסוים מעניינו של הנאשם שלפניי, באשר רוב

הנאשמים שם הורשעו גם בעבירה של חברות פעילה בארגון טרור, אך בהיבט אחר עניינו של הנאשם שלפני דווקא חמור מעניינם של הנאשמים בעניין **ראזם**, זאת כיוון שהנאשם שלפני הורשע בביצוע שתי עבירות של מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה. לפיכך אני סבור כי העונשים שנגזרו בעניין **ראזם** יכולים בהחלט ללמד, בשינויים המחויבים, על רמת הענישה המתחייבת במקרה דנא.

ב"כ המאשימה הפנה בטיעונו לת"פ 59026-10-21 הנ"ל, בו נגזר על קטין אשר השתתף באירוע המתואר באישום הראשון שהוגש נגד הנאשם שלפני, עונש של 26 חודשי מאסר, ול- ת"פ 5878-12-21 הנ"ל, במסגרתו נגזר על קטין שהשתתף באירוע המתואר באישום השני עונש של 26 חודשי מאסר. יצוין, מחד גיסא, כי להבדיל מהנאשם שלפני כל אחד מהקטינים ביצע את העבירות במסגרת אירוע אחד, וכי הם הורשעו בביצוע פחות עבירות מהנאשם שלפני. ברם מאידך גיסא יצוין, כי לכל אחד מהקטינים הייתה הרשעה קודמת בעבירות דומות.

ב"כ המאשימה הפנה גם לע"פ 3708/21 **פלוני נ' מ"י** (13.7.21), בגדרו נדחה ערעור שהגיש נאשם אשר הורשע בגין שני אירועים של ידוי בקבוקי תבערה על כוחות הביטחון, בביצוע 6 עבירות של מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה, ב- 5 עבירות של מעשה טרור של ניסיון הצתה, בעבירה של ייצור נשק, במספר עבירות של סיוע לייצור נשק, ועוד. על נאשם זה נגזר עונש של 6 שנות מאסר, וערעורו נדחה כאמור, תוך שבית המשפט הדגיש את החומרה הרבה הנובעת למעשי טרור מתוכננים של ידוי אבנים ובקבוקי תבערה, המכוונים נגד כוחות הביטחון ומבוצעים בחבורה.

כן הפנה ב"כ המאשימה לרע"פ 4770/18 **הדרה נ' מ"י** (12.7.18), בגדרו נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה על ידי נאשם אשר בגין ידוי אבן אחת על שוטר, במסגרת התפרעות, הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של התפרעות וניסיון תקיפת שוטר, ונגזר עליו עונש של 10 חודשי מאסר.

ב"כ הנאשם הפנה בטיעונו לגזרי דין שניתנו בבית המשפט המחוזי בירושלים בגדרם נגזרו עונשים קלים יותר על מי שהורשעו בעבירות דומות לאלו שביצע הנאשם שלפני. בין היתר הפנה ב"כ הנאשם לגזר דינו של בית המשפט המחוזי בעניין **ראזם** (ת"פ 7425-03-22 (24.10.22)), אשר כאמור לעיל תוקן במסגרת הערעור בבית המשפט העליון. כן הפנה ב"כ הנאשם לגזרי דין נוספים על חלקם נעמוד להלן.

בת"פ 32585-03-21 **מ"י נ' קוואסמה** (10.11.21), נגזרו על בגיר וקטין שהורשעו בעבירות של מעשה טרור של ניסיון הצתה והתפרעות, ועל קטין נוסף שהורשע בנוסף גם בעבירה של מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה, עונשים של 16, 12 ו- 17 חודשי מאסר, בהתאמה.

בת"פ 43314-02-21 **מ"י נ' סוואחרה** (1.12.21), נגזרו על שני נאשמים שהורשעו בין היתר במספר עבירות של מעשה טרור של ניסיון הצתה, עונשים של 22 ו- 56 חודשי מאסר. ראוי לציין כי העונש החמור יותר נגזר על הנאשם שהורשע ב- 5 אישומים בעוד חברו הורשע באישום אחד.

ב"כ הנאשם הפנה גם לת"פ 17823-02-19 **מ"י אבו אלהווא** (8.1.20), אלא שנסבותיו של פסק דין זה שונות בתכלית מנסבות העניין דנא, בין היתר בכך שבאותו פסק דין לא דובר ביידי בקבוקי תבערה על כוחות ביטחון, אלא בהצתה של מצלמות משטרתיות.

10. מתחם העונש ההולם - הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות

במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות יש לתת משקל לחומרה בראש ובראשונה לכמות העבירות שביצע הנאשם, ולכך שהעבירות בוצעו בארבע הזדמנויות שונות. ביצוע של עבירות רבות בטווח זמן קצר כל כך, ובהזדמנויות שונות, מלמד על נחישות ברורה לפגוע בחיי אדם בכלל, ובחיי אנשי כוחות הביטחון בפרט. ריבוי העבירות וההזדמנויות בהן הן בוצעו מלמד על זלזול בוטה בחיי אדם ובחוק.

יש לתת משקל לחומרה לעובדה שהעבירות בוצעו על ידי הנאשם במסגרת התפרעויות אלימות והמוניות, אשר סכנתן חמורה. כמו כן יש לתת משקל לחומרה לעובדה שההתפרעויות והעבירות כוונו רובן ככולן כלפי כוחות הביטחון, אשר פעלו בשכונה במסגרת תפקידם להשליט בה סדר למען בטחון כל תושביה, ערבים ויהודים כאחד. מטרת הנאשם ושותפיו להתפרעויות הייתה להכשיל את מאמצי כוחות הביטחון ולהפר את הסדר.

כל העבירות בוצעו לאחר תכנון מוקדם, שכן הנאשם בחר במועד להצטרף להתפרעויות. בחלק מהמקרים בא התכנון לידי ביטוי בכך שהנאשם פעל כשהוא רעול פנים, מן הסתם במטרה להקשות על זיהויו.

כאמור במבוא לכתב האישום המתוקן, את כל העבירות ביצע הנאשם על רקע עוינות ליהודים. חומרה מיוחדת גלומה בעבירות המתוארות בשני האישומים הראשונים, באשר עבירות אלה מהוות מעשה טרור, זאת על רקע המניע הלאומני - אידיאולוגי שעמד ביסודן. אמנם בשיחתו עם שירות המבחן שלל הנאשם את הטענה לפיה הוא מחזיק בעמדות אידיאולוגיות אנטי ממסדיות, ברם אין בכך כדי לגרוע מהודאתו של הנאשם באמור בכתב האישום, לפיו המעשים בוצעו על רקע עוינות ליהודים ובחלקם על רקע לאומני - אידיאולוגי.

חלקו של הנאשם בכל העבירות היה מהותי ומשמעותי. אין אמנם טענה לפיה הנאשם יזם את ההתפרעויות או הוביל אותן, ברם הוא תרם את חלקו השלילי והמהותי להתפרעויות, וכפי שנפסק לא פעם: **"במצבים אלה, (של התפרעות המונית ואלימה) אחריותו של המשיב אינה נקבעת אך על פי תרומתו הישירה לאירוע, אלא מתוך ראייה רחבה יותר של מטרות המשותפת של ההמון שהוא היה חלק ממנו"** (ע"פ 901/22 מדינת ישראל נ' מוחמד אסווד (24.2.22)).

הנזק שצפוי היה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות הוא נזק גוף חמור ואף נזק גוף קטלני חלילה. במיוחד, אך לא רק, אמורים הדברים בנוגע להצתת המיניבוס כמתואר באישום השני. בין אם נכנה את שאירע לינץ' ובין אם לאו, ידיו של 10 בקבוקי תבערה על מיניבוס נוסע, ממרחק קרוב, שכולם פגעו במיניבוס וחלקם אף הציתו אותו, הוא בעליל מעשה מסכן חיים. אכן, יש לציין כי בפועל לא נגרמו נזקי גוף עקב מעשיו של הנאשם, ברם כמצוטט לעיל מעניין **ראזם**, משקלה של עובדה זו איננו מכריע.

שירות המבחן ציין בתסקיר כי הנאשם נמצא בתהליך של גיבוש זהותו העצמית וכי הוא נוטה להיגרר אחרי אחרים, ברם אין בכך כדי להביא למסקנה כי הנאשם לא הבין עד תום את משמעות מעשיו ואת הפסול שדבק בהם.

יתר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיפים 40ט(א)(7) - (11) לחוק העונשין), אינן רלוונטיות לענייננו.

ניתן לסכם אפוא ולקבוע, כי מלבד העובדה שבפועל לא נגרם נזק גוף כתוצאה ממעשיו של הנאשם קשה למצוא במישור הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות שיקולים שיכולים להביא להפחתת מתחם העונש ההולם.

11. מתחם העונש ההולם

אשר על כן, ולנוכח כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין כל העבירות שביצע הנאשם עומד על 4 עד 7 שנות מאסר בפועל.

12. העונש המתאים

לזכות הנאשם אזקוף את העובדה שהוא הודה במיוחס לו ובכך חסך מזמנה של המאשימה ומזמנו של בית המשפט. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה עליהם, ואף הביע שאיפות נורמטיביות לעתיד. שירות המבחן התרשם כי חרטתו של נאשם כנה. גם עובדות אלו ייזקפו לזכות הנאשם.

לזכות הנאשם תיזקף גם העובדה שעד לביצוע העבירות הוא ניהל אורח חיים נורמטיבי ללא הסתבכויות עם רשויות החוק וללא הרשעות קודמות.

בפני שירות המבחן הביע הנאשם חשש מפני מאסר ארוך, אולם מעבר לחשש מובן זה אין בפני עובדות שילמדו כי הנזק שעלול להיגרם לנאשם או למשפחתו כתוצאה ממאסרו של הנאשם חורג מהנזק הצפוי בדרך כלל עקב ריצוי עונש של מאסר בפועל.

נסיבות חייו של הנאשם אף הן לא יוצאות דופן באופן המצדיק הקלה בעונשו. יודגש, כי העובדה שמעל לנאשם ולמשפחתו מרחפת סכנת פינוי מביתם, והעובדה שלפי הטענה מבוצעות הריסות בתים בסילוואן, בוודאי שאינן יכולות להצדיק את מעשיו של הנאשם.

לנוכח כל האמור ימוקם עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם.

לנוכח תקופת המאסר המשמעותית שתיגזר על הנאשם לא אגזור עליו עונש של תשלום קנס.

13. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. 50 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם לפי רישומי שב"ס.

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יעבור עבירה שהיא בגדר מעשה טרור, כהגדרתו של מונח זה בחוק המאבק בטרור, או עבירה של חבלה בכוונה מחמירה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהכלא הוא

יבצע עבירה של הצתה, או עבירת נשק או עבירה של תקיפת שוטרים.

ד. 4 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יעבור עבירה של התפרעות.

הודע לנאשם על זכותו לערער לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו שבט תשפ"ג, 06 פברואר 2023, בנוכחות הצדדים.